

ประวัติการศึกษา

ภายใต้การพัฒนาที่รวดเร็วในสังคมเมืองของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นโดยรอบลุ่มน้ำหรือแม่น้ำสายใหญ่ของเมือง ด้วยเหตุผลเรื่องการป้องกันน้ำท่วมในเมืองจึงทำให้ต้องระบายน้ำออกจากชุมชนเมืองไปยังเขตปริมณฑลเพื่อรักษาระบบสาธารณสุขพื้นฐานเอาไว้

โดยพบว่าบ่อยครั้งที่พื้นที่ลุ่มน้ำในเขตปริมณฑลได้กลายมาเป็นแหล่งบำบัดน้ำเสียและยังเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญอีกด้วย

พื้นที่ลุ่มน้ำในเขตปริมณฑลนั้นได้กลายเป็นแหล่งอาหารและแหล่งรายได้ที่สำคัญซึ่งอาจจะเป็นการช่วยยกฐานะของคนระดับล่างที่อาศัยอยู่บริเวณรอบๆ

เขตเมืองก็เป็นได้ ด้วยพบว่าแม่น้ำ

ลำคลองหรือบ่อที่อยู่ตามปริมณฑลนั้นเป็นเพียงหนทางเดียวที่ช่วยกำจัดของเสียของมนุษย์ซึ่งมีความพยายามที่จะใช้ประโยชน์จากพื้นที่ลุ่มน้ำเหล่านี้

ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ไม่ได้รับความสนใจเข้ามาทำการศึกษาวิจัย

ผลกระทบจากการปนเปื้อนซึ่งเกิดจากการขยายตัวของชุมชนเมืองก็ยังไม่ทราบแน่ชัด

ในขณะที่ข้อมูลที่มีในแง่ของทางเทคนิคก็ไม่เพียงพอที่พยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตของระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำในได้

ปัญหาหลักๆ

ของนโยบายและการจัดการกับการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเขตปริมณฑลตามเมืองใหญ่ๆ

ในกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้นคือการขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำตลอดจนถึงขาดความสมดุลในการประเมินความเสี่ยงทางด้านสาธารณสุข

อาหารที่กินหรือแม้กระทั่งการดำรงชีวิต

การขาดข้อมูลเหล่านี้มันหมายถึงความล่าช้า

การขาดความรู้ด้านการจัดการเอกสารซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเสียและการนำกลับมาใช้ใหม่ในการกสิกรรม

อย่างไรก็ตามการศึกษาถึงความหลากหลายของพื้นที่ในเขตปริมณฑลนี้ต้องอาศัยการสื่อสารและความร่วมมือกันระหว่างคนในพื้นที่ นักวิทยาศาสตร์ผู้วางผังเมือง

และผู้กำหนดนโยบายเพื่อให้ทันกับการขยายตัวอย่างรวดเร็วของสังคมเมืองมาสู่เขตปริมณฑลซึ่งก็อาจส่งผลกระทบต่อระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำเนื่องจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นในแง่ที่ดินหรือแหล่งน้ำ

สำหรับเรื่องความเสี่ยงและปัญหาต่อความยั่งยืนของระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำจากสิ่งที่กล่าวไปแล้วนั้น

เราทราบดีว่าระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำมีบทบาททั้งเป็นแหล่งผลิตอาหารและแหล่งบำบัดน้ำเสียที่สำคัญ

โครงการนี้พยายามที่จะหาข้อมูลที่เรายังขาดความรู้ทางด้านสถานะภาพและศักยภาพของระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำ

ทั้งนี้ทางโครงการหวังว่าเราจะเข้าใจในบทบาทและผลกระทบระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำของทั้งสี่เมืองที่ใช้เป็นพื้นที่ศึกษาในกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองฮานอย นครโฮจิมินห์ซิตี้และเมืองพนญเปญ โดยเน้นเป็นพิเศษในเรื่องของการจ้างงาน

ความอุดมสมบูรณ์ บรรพบุรุษ สารพิษตกค้าง ระบบอาหาร และการใช้ประโยชน์จากน้ำทั้งหมดจนการบำบัดน้ำเสีย

นอกจากนี้ยังทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระบบ ผู้ผลิต ผู้บริโภคและสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับในกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

จากความรู้ที่จะได้ต่อไปนี้ก็จะสามารถทำให้เราเข้าใจคุณค่าของระบบการการผลิตพืชและสัตว์น้ำในเขตปริมณฑลซึ่งไม่ใช่เพียงชุมชนที่น่าสงสารอีกต่อไป

แต่จะเป็นส่วนหนึ่งของเมืองและยังมีส่วนกับการสร้างความสมดุลในการสร้างผังเมืองและการพัฒนาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้เพิ่มขึ้นมากก็คือการเพิ่มกลยุทธ์ทางด้านการจัดการ

ความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นและยังเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่ได้รับจากระบบสู่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด